

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Sagen i dens Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 10 af 23. Januar 1903 om en Statstidende.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1347).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Sagen i dens Helhed sattes til Forhandling.

Ordføreren (J. Pedersen): Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at et Par Tal, jeg nævnedes ved Sagens anden Behandling, ikke ere korrekte, jeg ønsker derfor at rette dem. Jeg angav den samlede Udgift, Statstidende har haft af sine mange Frieksemplarer, til 49,000 Kr., deraf 43,000 for selve Frieksemplarerne og 6,000 Kr. for deres Forsendelse med Posten. Det sidste Tal er rigtigt nok, og det første er for saa vidt ogsaa rigtigt, som der, hvis man deler den samlede Udgift til Trykkeriet mellem Statstidendes Eksemplarer, omtrent vil falde 43,000 Kr. paa de 4,100 Frieksemplarer. Men det betyder ikke, at Statstidende vilde have sparet 43,000 Kr.; dersom den ingen Frieksemplarer havde ladet trykke og udsende. Udgifterne ved Sætningen ere nemlig de samme, og det, der vilde have været sparet, vilde altsaa have været Udgifterne til Papir, Udgifterne til Forsendelse og Udgifterne til Trykning af dette Antal Eksemplarer. Udgifterne til Papiret og til Forsendelsen vilde have udgjort omkring ved 25,000 Kr., og dertil komme saa Trykningsudgifterne, der dog ikke kunne have været store; altsaa godt og vel 26,000 Kr. er den virkelige Udgift, Statstidenden har haft ved sine Frieksemplarer. Som Følge deraf er det Tal,

jeg nævnedes, hvorved jeg angav den Besparelse, der vilde komme, ved at Frieksemplarerne nu ere indskrænkede til mindre end $\frac{1}{10}$ af de tidligere, heller ikke saa stort, som jeg nævnedes: Jeg nævnedes 40,000 Kr., men beregnet efter de hidtilværende Papirpriser vil Besparelsen udgøre mellem 22,000 og 23,000 Kr. Imidlertid er det jo ogsaa Penge, og naar dertil kommer den Besparelse, som vil fremkomme derved, at vi faa billigere Papir, hvilket Ministeren har lovet os, og endelig den forøgede Indtægt, som en Forhøjelse af Annoncepriserne vil give, kan man nok regne med et ret pænt Overskud for Statskassen. Jeg kan derfor kun anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): I Anledning af det Spørgsmaal, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) rejste ved Lovforslagets anden Behandling, om hvorvidt et Par Bekendtgørelser, som det ærede Medlem allerede nævnedes under en tidligere Sags Behandling, med Rette vare optagne i Statstidende, skal jeg, da Sagen nu er undersøgt, oplyse, at for saa vidt angaar den ene Bekendtgørelse, som det ærede Medlem nævnedes sidst, en Bekendtgørelse fra et Aktieselskab her i København, er det hævet over enhver Tvivl, at det er uberettiget, at den er optagen i Statstidende, og det er da ogsaa paatalt overfor Ekspeditionen paa Statstidendes Kontor, at man har optaget en saadan Bekendtgørelse. Personalet siger, at de have optaget den, fordi det af Bestyrelsen for Aktieselskabet blev hævdet, at deres Generalforsamling ikke havde Gyldighed, hvis ikke Bekendtgørelsen stod i Statstidende, og det har man altsaa ladet sig bestemme af, men selvfølgelig er denne Optagelse ikke berettiget, og det er, som sagt, blevet paatalt.

Hvad den anden Bekendtgørelse angaar vedrørende Forandringen af Vedtægterne for Lollands Spare- og Laanebank, er Forholdet det, at man overfor Statstidende har gjort gældende, at Bekendtgørelse om Forandring i Vedtægten efter Vedtægten skulde finde Sted i de lovfalede Blade. Det, der gør Forholdet noget tvivlsomt, er, at Bekendtgørelsen, om jeg saa maa sige, er noget blandet, idet der først er en Bekendtgørelse, som er underskrevet af Direktionen for Lollands Spare- og Laanebank, men saa kommer der en Tilføjelse, der er undertegnet af Direktionen for den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselbank. Det er af den